

Boekbesprekingen

Prof. Dr. V. WESTHOFF, P. A. BAKKER, C. G. VAN LEEUWEN, E. E. VAN DER VOO & Dr. Ir. I. S. ZONNEVELD, Wilde planten, deel 3: De hogere gronden. Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, 1973, 359 pag., f 34,50 voor leden van de vereniging (f 49,50 voor niet-leden).

In het begin van dit jaar verscheen het 3e en laatste deel van Wilde planten, waarvan de eerste delen reeds werden besproken in *Gorteria* 6(5), 1972, p. 88. Het 3e deel, dat de flora en vegetatie van „Nederland boven de zeespiegel” (m.u.v. de duinen) beschrijft, voltooit een werk, dat onze grote waardering verdient, zoals reeds uit de eerder genoemde boekbespreking heeft mogen blijken.

M.

J.-E. DE LANGHE, L. DELVOSALLE, J. DUVIGNEAUD, J. LAMBINON & C. VAN DEN BERGHEN (avec la collaboration de P. Auquier, A. Lawalrée, J. Lebeau, G. Parent & H. Vannerom), *Nouvelle Flore de la Belgique, du Grand-Duché de Luxembourg, du Nord de la France et des Régions voisines. Jardin botanique national de Belgique, Bruxelles, 1973, XCVII + 821 pag., 20 kleurenfoto's, Fr. b. 500,—.*

Wie deze nieuwe Belgische flora oppervlakkig vergelijkt met de in 1967 verschenen *Flore de la Belgique du Nord de la France et des Régions voisines* (besproken in *Gorteria* 4, 1968, pag. 16), waaraan verschillende van de hierboven genoemde auteurs hun medewerking hebben verleend, ontkomt niet aan de vraag, waarom deze flora niet de 2e editie van de vroegere wordt genoemd. Wie zich echter de moeite getroost om met beide flora's te werken, zal spoedig bemerken, dat de vermeende 2e druk terecht een nieuwe flora wordt genoemd. Dit verschil zit uiteraard niet in de aanvulling van de titel met het Groothertogdom Luxemburg, maar in de vaak geheel gewijzigde determinatiesleutels, die nog beter dan voorheen de verschillenmerken duidelijk tegenover elkaar plaatsen. Dat in de determinatiesleutel van de Labiaten de van de algemene genuskenmerken afwijkende *Lamium galeobdolon* niet apart is aangegeven, zal in de ongetwijfeld uitkomende 2e druk van deze nieuwe flora zeker worden verbeterd. Het gevolgde systeem van plantenfamilies, geïnspireerd op de allernieuwste opvattingen van Cronquist en Takhtajan, doet voor de gebruiker wat merkwaardig aan: vergelijk b.v. de opeenvolging van de volgende families 59. *Malvaceae*, 60. *Droseraceae*, 61. *Violaceae*, 62. *Cistaceae*, 63. *Tamaricaceae*, 64. *Frankeniaceae*, 65. *Begoniaceae*, 66. *Cucurbitaceae*, 67. *Salicaceae*, 68. *Brassicaceae* (*Cruciferae*) met de gangbare Nederlandse flora's die het oude systeem van Wettstein volgen. De toevoeging van een 20-tal kleurenfoto's van willekeurig gekozen soorten, lijkt ons onnodig kostenverhogend en overbodig, temeer daar de kwaliteit van enkele foto's (o.m. van *Thalictrum flavum*) te wensen overlaat. Dit alles neemt echter niet weg, dat wij grote bewondering hebben voor onze Belgische vrienden, omdat zij zo spoedig na het succes van hun eerste flora de zelfkritiek ten opzichte van hun eigen werk en het élan hebben kunnen opbrengen om aan deze nieuwe flora te gaan werken. Proficiat!

M.

FR. RUNGE, *Die Pflanzengesellschaften Deutschlands, 4./5., verbesserte und vermehrte Auflage. Verlag Aschendorff, Münster, 1973, 246 pag., 36 afb., 9,80 DM.*

Het is opmerkelijk, dat dit boek in de 4/5e editie wederom een naamsverandering heeft ondergaan. Van „Die Pflanzengesellschaften Westfalens” in de 1e editie, is via de uitbreiding „und Niedersachsens” in de 2e editie de lange titel van de 3e editie „Die Pflanzengesellschaften Deutschlands unter besonderer Berücksichtigung der Pflanzengesellschaften der Bundesrepublik” gelukkig teruggebracht tot de huidige titel. Jammer is het, dat de reeds bij een vroegere uitgave gedane aanbeveling om een sleutel voor de associaties op te nemen, niet is opgevolgd, evenmin als de goede raad om in ieder geval een register van de kentaxa op te nemen. Dit laatste zou het werk voor floristen met vegetatiekundige belangstelling veel toegankelijker maken; voor de vegetatiekundigen onder de lezers is dit bezwaar minder groot.

M.